

Bajna György
KÉT EMLÉK
A MŰVÉSZETEK VÖLGYÉBŐL

1. *POMOGÁTS BÉLÁVAL*

Feledhető beszélgetőtárs voltam
a *tündérvölgyi* fesztivál színpadán.
Beugróként, mert költő szobatársam
ebéd utáni szunyókálásból ébredve
beverte fejét az időközben szobánkba
berakott szárhegyi képanyag sarkába.
Felhasadt szemöldökkel, agyrázkódás-gyanús állapotban
várta a mentőt, s mire megjött,
már én is mehettem vele Tapolcára...
De ez egy másik történet.
Most még ott vagyunk a kapolcsi színpadon,
tisztelem nem tud eléggé magasra nőni,
hogy éreztesse a hallgatósággal is a
szerencse nagyságát – na, nem miattam! –,
hogy Pomogáts Bélát hallgathatjuk, amint
soványka faggatásaimat Mont Blanc nagyságúra
duzzasztva az erdélyi irodalomról beszél.
Egy mások által feledhető beszélgetőtárs nem feledheti soha
a kedves, szinte alázathoz hasonló
biztató viszonyulást, amivel a jóságos óriás
a törpével társalgott.
Soha nem voltam olyan okos és olyan tájékozott
– nyugtázom sok-sok év múltán is –, mint akkor.
Hogy mi szállott meg, nem tudom.
Csak éreztem, hogy emelnek fennebb, egyre fennebb,
és már látom a köd fölött fényben úszó
Parnasszus ormait ostromló erdélyiek hadát is.

Feledhetőként sokszor voltam egy társaságban vele
Kapolcs előtt és Kapolcs után is, de
mintha őt soha nem érte volna utol ez a mások esetében
annyiszor tapasztalt betegség...

2. BOGDÁN LÁSZLÓVAL

Ebéd utáni szunyókálása előtt
még nem volt ott a szárhegyi képanyag
amibe ébredése után beverte fejét
a mentőben elkísértem
csúnya volt a sebe
féltünk hogy befertőződik
a tapolcai sürgősségen
igazolásokot kért egy szanitéc
aztán hallottuk hogy valami románt
hoztak fejsérüléssel
Laci azonnal távozni akart
de nem hagyták
csak írásos beleegyezésével...
Nem értettem hogy engem
miért hív be az orvos
aki sajnálkozott hogy megsértettek
de ő igazán szereti a székelyeket
mondta évek óta Csíkrákoson nyaral
a családjával restelli ami történt
ám mivel a barátom nem hajlandó
még fertőtlenítést se engedni
ráadásul analfabéta is
nekem kell aláírnom a kibocsátó papírt
azzal elem tette az
ujjlenyomattal *aláírt* ívet
érdekes nagyon érdekes írástudatlan mondtam
eddig több mint harminc kötete jelent meg...

HA NEM LÁTHATTOK

1.

Minden oly távol, messze van,
akár az erdő, a csillag.
A fény szűrőn át érkezik,
és szárnyatlan minden angyal.

2.

Lehetnék vidám? Az vagyok.
Csak ti nem láthattok annak.
Nekem kinyílt, néktek zárult
az ég felé egy-egy ablak.

3.

Minden oly távol, messze van,
bár kezemmel fogom, mégis.
Ágon egy madár dalt tanul,
tavaszért kékül az ég is.

4.

A város puhán elpihen,
dunyhája nem lesz ma éjjel,
reggelre vacogva ébred,
és megfürdik majd a fényben.

BALLADA

Voltál, mintha lettél volna,
fényben úszó, gyönyörű.
Lángot láttam, föléd szálltam,
Porrá váltunk: kész a mű.

Önarckép II., 2010 (olaj, vászon, 100 x 80 cm)